

Forskrift om mobilregulerte soner

Merknader til de enkelte bestemmelser i forskriftsforslaget

Til § 1

Bestemmelsen angir det saklige virkeområdet for forskriften. Dette gir en god oversikt som letter lesbarheten og gjør forskriften mer tilgjengelig.

Første ledd nr.1 angir at forskriften gjelder for Forsvarets øvings- og utprøvningsvirksomhet. De nærmere bestemmelser som gjelder spesielt for forsvaret finnes i forskriften § 5 og § 6.

Det er slått fast i *første ledd nr.2* at forskriften gjelder for kriminalomsorgens fengsler med høyt sikkerhetsnivå. I lovforarbeidet¹ er ordet "anstalt" benyttet, men kriminalomsorgen bruker selv ordet "fengsel" i sin omtale. Departementet har derfor valgt ordlyden "fengsel" i utkastet til forskrift. Forskriften § 7 regulerer etablering av slik mobilregulert sone.

Etablering av mobilregulerte soner til bruk av politiet fremgår av *første ledd nr.3*. Forskriften gjelder politiets tiltak av forebyggende karakter, øvingsvirksomhet og tiltak i medhold av straffeprosessloven² kapittel 16a om avlytting og annen kommunikasjonskontroll. De nærmere bestemmelser som gjelder spesielt for politiet finnes i forskriften § 5, § 8 og § 9 om underretning om tiltak i medhold av straffeprosessloven kapittel 16a.

Til § 2

Det stedlige virkeområde til forskriften avgrenses noe fra det stedlige virkeområdet til ekomloven, jf. ekomloven § 1-3 der det fremgår i første ledd at "Loven gjelder også for norske skip og luftfartøy og for anlegg og innretninger av enhver art med tilknytning til petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen." Videre er det i § 1-3 annet ledd bestemt at for områdene Jan Mayen, bilandene og Antarktis skal det i forskrift fastsettes i hvilken grad loven gjelder. Av forskrift 4. juli 2003 nr 882 om stedlig virkeområde for lov om elektronisk kommunikasjon vedrørende Svalbard, Jan Mayen, Bilandene og Antarktis er de nærmere regler om dette fastsatt.

Departementet har funnet grunn til å avgrense virkeområdet noe for forskrift om mobilregulerte soner. Det er vanskelig for departementet å se noen åpenbar anvendelse for mobilregulert sone om bord i luftfartøy. Det kan imidlertid ikke utelukkes at det i særskilte tilfeller vil kunne foreligge behov for anvendelse av mobilregulerte soner om bord på større skip. Skip foreslås derfor omfattet. Videre foreslås det at anlegg og innretninger med tilknytning til petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen omfattes.

Kriminalitetsbekjempelse utenfor fastlandet kan være begrunnet i fare for terroranslag mot eller sabotasje av installasjoner på kontinentalsokkelen.

Departementet er av den oppfatning at dersom mobilregulerte soner tas i bruk må dette under enhver omstendighet skje i henhold til gjeldende eksisterende nasjonalt og internasjonalt regelverk vedrørende effektbegrensning, sikkerhet etc.

---

¹ Ot.prp. nr 72 om lov om endringer i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven)

² Lov 22. mai 1981 nr 25 om rettergangsmåten i straffesaker

Departementet ser i overskuelig fremtid ikke noe behov for anvendelse av mobilregulerte soner på Jan Mayen, bilandene eller i Antarktis og har følgelig unntatt disse områdene fra det geografiske virkeområdet.

Til § 3

For å gjøre det tydelig hva som ligger i enkelte sentrale begreper foreslås det enkelte definisjoner.

Definisjonen av mobilregulert sone i § 3 første ledd nr.1 søker å klargjøre at dette dreier seg om inngrep i offentlig elektronisk kommunikasjonsnett til bruk for mobilkommunikasjon i avgrensede områder ved bruk av bestemte teknikker. Det følger av anvendelsesmetoden at mobilregulerte soner også som oftest anvendes kun i korte tidsrom, men siden dette åpenbart ikke alltid vil være tilfelle, jf. eksempelvis kriminalomsorgens behov som fremgår av § 7, kan ikke dette inntas i en definisjon.

En mobilregulert sone er et område, begrenset geografisk, hvor kommunikasjonen i offentlig elektronisk kommunikasjonsnett til bruk for mobilkommunikasjon forsøkes overvåkes og/eller fullstendig hindres. Det finnes ulike metoder for å etablere mobilregulerte soner og en inndeling basert på de to hovedkategoriene jamming og identitetsfangning er hensiktsmessig.

§ 3 første ledd nr.2 definerer jamming som en aktiv utsending av radiobølger med høy effekt i bestemte frekvensområder for å gjøre det vanskelig å etablere radiokommunikasjon i et begrenset geografisk område. Kommunikasjonen kan settes ut av spill ved at mottakere ikke lenger kan skille mellom ønsket mottatt signal og det forstyrrende signalet som sendes ut av den aktive jammeren. Jamming av et frekvensområde vil normalt slå ut all kommunikasjon innenfor et avgrenset (stort eller lite) geografisk område og i det frekvensspekteret som jammeren operer i. Det faktum at nøyaktigheten til mange jammere ofte er begrenset kan medføre at det oppstår situasjoner der elektroniske kommunikasjonsnett og mobilterminaler utenfor det ønskede området, geografisk og/eller i frekvensspekteret, kan bli rammet.

I § 3 første ledd nr.3 er det gitt en definisjon av "identitetsfangning" som er en metode for å manipulere radiokommunikasjonen i offentlig elektronisk kommunikasjonsnett til bruk for mobilkommunikasjon i den hensikt å avdekke mobilterminalenes digitale kjennetegn. Med mobilterminalens digitale kjennetegn forstås IMEI (International Mobile Equipment Identity)- og IMSI (International Mobile Subscriber Identity)- koder eller tilsvarende avhengig av hvilken mobilteknologi det dreier seg om. Dette er unike koder som identifiserer mobilterminaler og abonnementet (SIM-kort). Følgende inndeling av identitetsfangere kan være hensiktsmessig:

1 passiv identitetsfanger;

en enhet som kun mottar radiosignaler fra offentlig elektronisk kommunikasjonsnett til bruk for mobilkommunikasjon i et avgrenset område for å fange opp mobilterminalers digitale kjennetegn.

2 IMEI/IMSI-oppfanger;

en enhet som tar i mot radiosignaler fra offentlig elektronisk kommunikasjonsnett til bruk for mobilkommunikasjon i et avgrenset område og som anvender jamming for å tvinge mobilterminaler til å koble seg opp mot en basestasjon kontrollert av enheten.

3 Intelligent identitetsfanger;
en enhet som ved sending og mottak av radiosignaler i offentlig elektronisk kommunikasjonsnett til bruk for mobilkommunikasjon i et avgrenset område søker å få tak i ønsket informasjon fra mobilterminaler uten at kommunikasjon i elektronisk kommunikasjonsnett forstyrres.

Til § 4

I *første ledd* fastsettes det at forvaltningsloven³ § 13 nr 1 og § 18 ikke skal gjelde for saker som faller inn under forskriften § 5 når søknad fremmes av politiet. En slik presisering kan gjøres i forskrift, jf fvl. § 1 der det fremkommer at forvaltningsloven gjelder den virksomhet som drives av forvaltningsorganer når ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov. Som utgangspunkt vil derfor forvaltningsloven gjelde fullt ut dersom ikke annet er bestemt i lov eller forskrift. (Tilsvarende avgrensning fremkommer også av ekomloven § 9-1.)

Søkere til frekvenser etter § 5, § 6 og § 7 vil ansees for å være parter i saken i forvaltningslovens forstand. Likeledes vil tilbyderne som er direkte berørt ved at deres elektroniske kommunikasjonsnett til bruk for offentlig mobilkommunikasjon benyttes falle inn under definisjonen i forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e). Som utgangspunkt vil derfor tilbyderne ha partsrettigheter og innsynsrett i saken etter reglene i forvaltningsloven. Dette er bakgrunnen for den begrensning som foreslås i § 4. § 4 er således foreslått for å imøtekomme politiets legitime ønske om å begrense opplysninger om sine etterforskningsmetoder. Det foreligger ikke noe tilsvarende behov for Kriminalomsorgen og Forsvaret. Disse vil derfor måtte forholde seg til forvaltningslovens bestemmelser i forbindelse med saksbehandlingen.

Det fremgår av *annet ledd* at den som etablerer mobilregulert sone ved gjennomføring av tiltaket skal ta stilling til om opplysninger som fremkommer faller inn under personopplysningsloven⁴. Slike opplysninger skal i så fall behandles i samsvar med denne loven. Denne påpekningen er tatt med av pedagogiske hensyn og i full erkjennelse av at forskriften ikke går foran personopplysningsloven. Det vises til Ot.prp. nr. 72 (2006-2007) om lov om endringer i lov 4. juli 2003 nr 83 om elektronisk kommunikasjon der det klart gis uttrykk for at man ved bruk av mobilregulerte soner må vurdere konsekvensene av, og ta hensyn til, personvernet. Å ivareta hensynet til personvernet vil være spesielt aktuelt ved bruk av avlytting og falsk basestasjon. I denne forbindelse bemerkes at ikke all avlytting som politiet foretar vil falle inn under straffeprosessloven kapittel 16a.

Personopplysningsloven gjelder ikke for saker som behandles eller avgjøres i medhold av rettspleielovene, herunder straffeprosessloven, jfr. personopplysningsforskriften⁵ § 1-3. Departementet ber spesielt om innspill fra Datatilsynet i høringsrunden på deres syn på om forslaget til forskrift § 8 om tiltak i medhold av straffeprosessloven kapittel 16a vil falle innenfor personopplysningslovens virkeområde.

Til § 5

I § 5 angis nærmere innhold i ekomloven § 6-2 fjerde ledds begrep ”viktige tjenestelige behov”.

Ordlyden ”i særskilte tilfeller” gir et klart signal om at det er strenge krav til hvilke søknader som skal innvilges. Det er bare når det er nødvendig for å kunne oppfylle viktige, tjenestelige

³ Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven)

⁴ Lov 14. april 2000 nr 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven)

⁵ Forskrift 15. desember 2000 nr 1265 om behandling av personopplysninger (personopplysningsforskriften)

behov at slik søknad kan innvilges. Departementet viser til høringsbrevet der det fremheves at det vil være mobiltilbydere som bærer kostnadene og frekvensbrukerne som etablerer mobilregulerte soner som høster fordelene. Det er derfor en naturlig konsekvens at adgangen til å etablere mobilregulerte soner begrenses på denne måten.

Annet ledd nr. 1 angir at tiltak av forebyggende karakter er viktige, tjenestelige behov. Som eksempler på tiltak av forebyggende karakter vises det i § 5 annet ledd nummer 1) til bekjempelse av terror, sikring av personer som ut fra en trusselvurdering trenger særlig beskyttelse og i andre tilsvarende ekstraordinære situasjoner. Her er hensikten at politiet, eksempelvis i forbindelse med arrangementer som anses for å være utsatt for terrortrussel, eventuelt gis adgang til å anvende mobilregulert sone for å forebygge alvorlig skadeverk og mulig tap av menneskeliv. Tilsvarende vil politiet etter søknad kunne gis adgang til å bruke mobilregulert sone ved sikringstiltak knyttet til at særlig trusselutsatte individer som gjester Norge, eksempelvis utenlandske statsoverhoder eller andre fremtredende personer som har mottatt trusler som det er grunn til å ta alvorlig. Det kan her være behov for å iverksette tiltak ved transport av slike personer eventuelt også i tilknytning til deres opphold på bestemte steder. Med andre tilsvarende ekstraordinære situasjoner mener departementet at det ut fra særskilt individuell vurdering må kunne gis tillatelse til anvendelse av mobilregulert sone også i andre tilfeller der behovet for sikringstiltak anses for å være minst like stort som i de forannevnte situasjoner. Departementet formoder at dette vil dreie seg om svært få tilfeller. Departementet understreker at det skal foreligge godt begrunnede behov for at tiltak skal anses for å være "av forebyggende karakter" og det vil ikke anses for å være noe hyppig forekommende, jfr. bruken av ordet "ekstraordinær". I tillegg presiseres at også politiets øvingsformål vil kunne være viktige tjenestelige behov.

§ 5 annet ledd nr. 2 angir at forsvarets øvingsformål er viktige, tjenestelige behov. Forsvarets øvingsformål vil kunne gjelde øvelser for eksempel knyttet til håndtering av trusler som norske styrker i fredsbevarende operasjoner blir utsatt for. Øvelsene vil kunne være både nasjonale og internasjonale, og gjennomføres utenfor forsvarets permanente øvingsområder. Forsvarets behov for å prøve ut teknisk utstyr vil også omfattes av ordlyden øvingsvirksomhet.

Det følger av *§ 5 tredje ledd* at søknad om slik tillatelse minst må angi geografisk område og frekvensområde.

§ 5 fjerde ledd gir regler for Post- og teletilsynets behandling av søknader og hva som skal vurderes i søknadsbehandlingen. Post- og teletilsynets skal i henhold til bestemmelsen foreta en forholdsmessighetsvurdering av søkerens behov opp mot konsekvenser for dekningsgrad, sikkerhet og stabilitet i nettene og i hvilken grad tiltaket kan medføre ulempe for sluttbrukere, dvs. først og fremst sluttbrukernes mulighet til å motta og foreta anrop i en begrenset tidsperiode. Konsekvenser for personvern skal det også tas hensyn til.

Av fjerde ledd fremgår det også at forvaltningsloven gjelder for behandling av søknaden. Berørte parter, herunder omfattede tilbydere, skal således normalt høres før myndigheten treffer vedtak og tilbyders uttalelse skal tillegges vekt. Ordlyden "skal" tillegges vekt forutsettes å følges strengt, men departementet har ikke funnet at det på nåværende tidspunkt er holdepunkter for å antyde noe om hvor stor vekt tilbyders uttalelse skal tillegges. Det forutsettes at opplysninger fra tilbydere som viser at anvendelse av mobilregulert sone, som ønsket i søknad, vil kunne medføre særlig stor ulempe for sluttbruker, kan medføre at søknad avslås eller at det gis innskrenket adgang til bruk av mobilregulert sone.

Til § 6

Bestemmelsen regulerer tillatelse avgrenset til forsvarrets permanente øvingsområder, jf ekomloven § 6-2 fjerde ledd. Av *første ledd* fremgår det at Forsvaret kan søke Post- og teletilsynet om tillatelse til bruk av frekvenser tildelt andre for etablering av mobilregulert sone innenfor forsvarrets permanente øvingsområder. Søknad fremmes for hvert enkelt øvingsområde.

Bakgrunnen for forslaget er at forsvaret skal slippe å måtte søke for hver gang det er behov for etablering av mobilregulert sone. Bruken vil for det meste være knyttet til forsvarrets to øvingsområder i Troms og i Hedmark.

Det fremgår av *første ledd* at slik mobilregulert sone kun skal anvendes når forsvarrets øving pågår. Dette dreier seg således om ordinære frekvenstillatelser som etter forvaltningspraksis vanligvis gis med en varighet fra 5 til 15 år, avhengig av i hvilket frekvensbånd tillatelsen gis og til hvilken type tjeneste tillatelsen gis. Varigheten på tillatelser etter § 6 vil Post- og teletilsynet måtte ta stilling til ved søknadsbehandlingen. Denne vil følge den gjeldende forvaltningspraksis vedrørende tillatelser som foreligger. Hensynet til å kunne revurdere situasjonen, ikke minst i lys av teknologisk utvikling, tilsier at slike tillatelser ikke bør gis med svært lang varighet.

Det fremgår av *annet ledd* at regler for behandling av søknaden som for § 5 fjerde ledd gjelder tilsvarende. Det vises til merknadene til § 5 fjerde ledd.

Til § 7

§ 7 gir nærmere regler for tillatelse til å etablere mobilregulert sone i fengsler med høyt sikkerhetsnivå, jf ekomloven § 6-2 femte ledd. I lovforarbeidet⁶ er benyttet ordet "anstalt", men kriminalomsorgen selv bruker ordet "fengsel" i sin omtale. Departementet har derfor valgt ordlyden "fengsel" i utkastet til forskrift.

Første ledd viser til at kriminalomsorgen kan søke Post- og teletilsynet om tillatelse til bruk av frekvenser tildelt andre. Slik tillatelse kan gis innenfor det geografiske dekningsområdet som tilsvarer kriminalomsorgens fengsler med høyt sikkerhetsnivå. Søknad må fremmes for hvert enkelt fengsel.

Bakgrunnen for forslaget er at kriminalomsorgen har behov for å kontrollere og stanse ulovlig kommunikasjon i fengsler med høyt sikkerhetsnivå. Behovet er også spesielt knyttet til kontrollopgaven kriminalomsorgen har i forbindelse med varetektsinnsatte som er ilagt restriksjoner og isolasjon av domstolen og som befinner seg i fengsler med høyt sikkerhetsnivå. Fengsler med høyt sikkerhetsnivå er innrettet med flere fysiske sikkerhetstiltak enn fengsler med lavt sikkerhetsnivå. For tiden (oktober 2007) foreligger det 32 fengsler med høyt sikkerhetsnivå i Norge, men det antas å være et mindre utvalg av disse som det vil være aktuelt å søke om etablering av mobilregulert sone for.

Annet ledd angir at valg av teknisk løsning skal gjøres i samråd med Post- og teletilsynet og berørte tilbydere. Målet er at et slikt samarbeid mellom involverte parter skal sørge for velfungerende løsninger som vil få liten betydning for mobilbrukere utenfor fengslenes geografiske område. En støysender/jammer vil måtte sende med høy effekt for å sikre at det ikke kan oppnås kommunikasjon mellom mobilterminaler i et målområde og elektroniske kommunikasjonsnett til bruk for mobilkommunikasjon. Det er derfor sannsynlig at etablering av mobilregulerte soner i fengsler og luftegårder vil gi et interferensområde som strekker seg

⁶ Ot.prp. nr. 72 om lov om endringer i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven)

utenfor fengslens bygningsmasse og derav kunne forstyrre mobiltrafikk i nærområdet. Dette er bakgrunnen for at det skal vurderes å anvende også andre tiltak enn løsning som anvender radiofrekvenser. Post- og teletilsynet skal foreta en forholdsmessighetsvurdering av de ulike hensyn som gjør seg gjeldende før enkeltvedtak fattes. Hensynet til kommunikasjonen og eventuelle ulemper for sluttbrukerne utenfor fengslene skal veie tungt.

Tredje ledd viser til at regler for behandling av søknad som for § 5 fjerde ledd gjelder tilsvarende. Det vises til merknadene til § 5 fjerde ledd.

Til § 8

I medhold av ekomloven § 6-2 sjette og syvende ledd gir § 8 nærmere vilkår for tiltak som kan utføres i medhold av straffeprosessloven kapittel 16a for å sikre best mulig elektronisk kommunikasjon.

Første ledd viser til at politiet med hjemmel i ekomloven § 6-2 sjette ledd uten tillatelse fra Post- og teletilsynet kan ta i bruk frekvenser som er tildelt andre dersom vilkårene for identifisering av kommunikasjonsanlegg etter straffeprosessloven § 216 b annet ledd bokstav c) er oppfylt. Straffeprosessloven § 216 b annet ledd bokstav c) innebærer at det i utgangspunktet vil kunne etableres mobilregulerte soner i forbindelse med etterforskningen i en rekke saker av svært ulik karakter:

- Hvis handlingen/forsøket etter loven kan medføre straff av fengsel i 5 år eller mer.
- Hvis handlingen/forsøket rammes av bl.a. følgende bestemmelser i straffeloven:
  - §§ 90 til 94 - omhandler "Forbrytelser mot statens selvstendighet og sikkerhet"
  - § 104 - gjelder forbrytelser mot "Norges statsforfatning og Statsoverhode"
  - § 162 - gjelder "Allmenfarlige forbrytelser" (bl.a. oppbevaring eller omsetning av narkotika som straffes med bøter eller fengsel i inntil 2 år)
  - § 390 a) - gjelder "Den som ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd krenker en annens fred eller som medvirker hertil straffes med bøter eller fengsel inntil 2 år."

Det presiseres i § 8 første ledd, jf ekomloven § 6-2 sjuende ledd at bruken av mobilregulert sone skal tilrettelegges slik at eksisterende rettigheter til bruk av frekvenser i minst mulig grad innskrenkes eller påvirkes. Det har vært vanskelig å anslå hvor mange saker som vil falle inn under denne hjemmelen i straffeprosessloven. Man har derfor valgt å foreslå en mer generell formulering om at bruken skal medføre "minst mulig skadelig interferens" og påføre sluttbrukerne "så få og kortvarige kommunikasjonsavbrudd som mulig".

Ordlyden "i minst mulig grad" er benyttet i forskriftsteksten for å bidra til bevissthet i bruken av hjemmelen i straffeprosessloven. Innføring av slik type bruksbegrensning i nettene er å anse som samfunnskritisk da det potensielt kan ramme mange brukere og uten at man per dags dato er kjent med omfanget av eventuelle konsekvenser. Valget av denne formulering innebærer for det første at mobilregulerte soner ikke skal tas i bruk med hjemmel i straffeprosessloven dersom det kan unngås. Departementet forutsetter at politiets behov for frekvensbruk vurderes nøye i hvert enkelt tilfelle for å holde antallet tilfeller så lavt som mulig. For det andre innebærer valget av denne formulering at frekvensbruken målt i tid skal holdes på et absolutt minimum.

Annet ledd gir anvisning på at politiet skal vurdere tjenester som tilbys av tilbydere for dette formål. Med tilbyder menes i denne sammenheng tilbyder med tillatelse til bruk (MNO eller

MVNO) av de relevante frekvensene. Dersom politiet velger å benytte slike tjenester vil politiet anses for å være i overensstemmelse med kravet om minst mulig påvirkning av eksisterende rettigheter til anvendelse av frekvenser. Dersom slike løsninger utvikles har politiet etter forslaget en *plikt* til å vurdere om tjenesten er aktuell for dette formålet. Departementet vil oppfordre til kontakt mellom tilbyderne og politiet for om mulig sammen å utvikle fornuftige løsninger for begge parter.

Til § 9

I § 9 utdypes reglene vedrørende underretning om tiltak i medhold av straffeprosessloven, jf ekomloven § 6-2 og straffeprosessloven kapittel 16a.

I *første ledd* utdypes plikten for politiet til så snart som mulig å underrette Post- og teletilsynet om at mobilregulert sone er etablert, jf. ekomloven § 6-2 sjette og sjuende ledd. Opplysningene skal angi frekvensområde, tidsrom, sted og metode for anvendelse av mobilregulert sone, jfr. § 3 litra c). Denne underretningsplikten er en naturlig konsekvens av bruksbegrensning i nettene som det her er snakk om. Med *metode for anvendelse av mobilregulert sone* siktes det til type identitetsfanger som er brukt, jfr. definisjonen i § 3 første ledd nr.2 og nr.3. Departementet viser her til *merknadene* til § 3 første ledd nr.2 og nr.3.

Begrepet "så snart som mulig" må sees i sammenheng med rettsområdet man befinner seg på, og vil i denne sammenheng måtte sees i forhold til formålet med varslingen, herunder hvor kritisk eller stor betydning varslingen har for den eller de som har krav på informasjon. Varslingen vil kunne være kritisk for tilbyder for å hindre bruk av ressurser på feilsøking i nettet. "Så snart som mulig" vil derfor i disse tilfeller kunne tolkes synonymt med den rettslige standarden "uten ugrunnet opphold". Videre vil man måtte legge vekt hvor lang tid det vil ta og/eller hvor omfattende det arbeidet som skal gjøres for å oppfylle underretningsplikten er. Departementet legger til grunn at det ikke er noe omfattende forarbeid som må gjøres for å kunne oppfylle underretningsplikten overfor Post- og teletilsynet. Det dreier seg således ikke om noen omfattende arbeidsbyrde som pålegges politiet. Det forutsettes derfor at politiet i løpet av kort tid skal kunne områ seg for å oppfylle plikten.

Post- og teletilsynet plikter i henhold til *annet ledd* å videreformidle informasjonen fra politiet når denne foreligger dersom tilbyder har autorisert personell i henhold til forskriften § 10. Politiet bør selv underrette tilbyder når dette er hensiktsmessig forutsatt at annen lovgivning ikke setter skranker for dette. Det fremgår videre av annet ledd at Post- og teletilsynet i samråd med politiet kan avgjøre om, og i tilfellet når, andre rettighetshavere som ikke har slikt autorisert personell, skal underrettes om at mobilregulert sone har vært benyttet.

Tredje ledd i § 9 slår fast at reglene om taushetsplikt i straffeprosessloven § 216 i gjelder for håndtering av informasjon som politiet skal gi Post- og teletilsynet etter anvendelse av tiltak etter ekomloven § 6-2 sjette ledd.

Til § 10

Det fremgår av § 10 at en tilbyder kan utnevne såkalt "nøkkelpersonell" for å motta og håndtere informasjon om etablering og bruk av mobilregulerte soner. Nøkkelpersonell som skal håndtere konfidensiell informasjon, skal være autorisert på samme måte som personell hos tilbyder som i dag håndterer konfidensiell informasjon i forbindelse med kommunikasjonskontroll (avlytting mv.) siden dette har en nær sammenheng med kommunikasjonskontroll.

Til § 11

Det fremgår av § 11 at Post- og teletilsynet årlig skal offentliggjøre oversikt over mobilregulerte soner som har blitt etablert foregående år. Etter bestemmelsen bør oversikten gi fylkesvis informasjon om antall etableringer og metode for anvendelse.

Departementet finner det naturlig at en oversikt over mobilregulerte soner gjøres offentlig tilgjengelig. Det understrekes at det er *oversikt* det tas sikte på, idet departementet ikke ser hensiktsmessigheten av å presentere detaljer for allmennheten. Med fylkesvis informasjon vil man få en oversikt over antall etableringer per fylke og metode for anvendelse. Om metode for anvendelse vises det til *merknadene* til § 3 første ledd nr.2 og nr.3 for en oversikt.

Departementet vil gi nærmere retningslinjer til Post- og teletilsynet om hvordan oversikten skal fremstilles.

Til § 12

§ 12 fastsetter at forskriften trer i kraft den xxxxxxxx.

I annet ledd fremgår det at Forskrift av 17. september 2001 nr 1087 om auksjon av tillatelser til frekvenser i 900 og 1800 MHz båndene foreslås opphevet fordi den ansees for å være utdatert.